

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 557/2015
30.06.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић, Горана Чавлине и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.М., због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. КЗ и чл. 33. и 61. КЗ и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.М., адвоката Т.Р., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду Кв 4232/13 од 26.12.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 143/14 од 03.02.2014. године, у седници већа одржаној дана 30.06.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као неблагоприятан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.М., адвоката Т.Р., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду Кв 4232/13 од 26.12.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 143/14 од 03.02.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду Кв 4232/13 од 26.12.2013. године, преиначене су у погледу одлуке о казни правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1459/13 од 30.05.2013. године којом је окривљени М.М. због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. КЗ у вези чл. 33. и 61. КЗ за које је првостепеном пресудом оглашен кривим осуђен на казну затвора у трајању од две године и Основног суда у Новом Саду Кв 3838/13 од 01.11.2013. године којом је окривљени М.М. осуђен на јединствену казну затвора у трајању од шест година и четири месеца због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. КЗ и др, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од осам година и два месеца у коју му се урачунава време које је провео на издржавању казне затвора по цитираним правноснажним пресудама, док су у непреиначеним деловима правноснажне пресуде остале неизмењене.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 143/14 од 03.02.2014. године одбијене су као неосноване жалбе браниоца окривљеног М.М. и пресуда Основног суда у Новом Саду Кв 4232/13 од 26.12.2013. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног М.М., адвокат Т.Р., због повреде одредбе члана 145. став 2. и одредбе члана 32. став 1. Устава Републике Србије и одредбе члана 30. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд "поништи правноснажну пресуду Апелационог суда у Новом Саду Кж1 143/14 од 03.02.2014. године, а којом пресудом је потврђено решење Основног суда у Новом Саду Кв 4232/13 од 26.12.2013. године, којом је осуђени М.М. осуђен на јединствену казну затвора у трајању од осам година и два месеца".

Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 486. став 1. и одредбе члана 487. став 1. Законика о кривичном поступку одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног М.М., адвоката Т.Р., па је нашао:

Захтев је неблаговремен.

Одредбом члана 485. став 4. Законика о кривичном поступку прописано је да због повреда овог законика (члан 74, члан 438. став 1. тач. 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. ст. 3) и 4) учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек.

Како се из списка предмета и то доставнице утврђује да је окривљеном М.М. правноснажна пресуда Апелационог суда у Новом Саду Кж1 143/14 од 03.02.2014. године достављена дана 13.02.2014. године, а да је исти, путем свог браниоца, адвоката Т.Р. захтев за заштиту законитости против напред означених правноснажних пресуда поднео дана 12.05.2015. године, препорученом пошиљаком РЕ 095 198 385 РС, то је Врховни касациони суд нашао да је, сходно цитираној садржини одредбе члана 485. став 4. ЗКП рок од 30 дана од дана достављања правноснажне одлуке за подношење захтева за заштиту законитости истекао у месецу марту 2014. године, те да, следствено изнетом, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.М., адвоката Т.Р., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду Кв 4232/13 од 26.12.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 143/14 од 03.02.2014. године није поднет у року који је прописан одредбом члана 485. став 4. ЗКП, због чега је исти оцењен као неблаговремен.

Руковођен изнетим разлозима, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 1. Законика о кривичном поступку у вези члана 485. став 4. Законика о кривичном поступку одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник

Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

**Председник већа
судија**

Зоран Таталовић,с.р.